

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511219813
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1511219813.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu: JUDr. Mária Hajdínová a JUDr. Ayše Pružinec Erenová v právnej veci navrhovateľa: Bytové družstvo Petržalka, so sídlom Budatínska 1, Bratislava, proti odporcovi: Q. M., nar. X.X.XXXX, bytom Š. XX, A., o zaplatenie 2.534,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 11C 98/2012-67 zo dňa 16.9.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 11C 98/2012-67 zo dňa 16.9.2013 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 11C 98/2012-67 zo dňa 16.9.2013 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 1.927,79 eur s poplatkom z omeškania 1 promile denne z dlžnej sumy 694,20 eur od 16.7.2009 do 30.6.2010 a poplatok z omeškania 0,5 promile denne od 1.7.2010 do zaplatenia, poplatok z omeškania v sadzbe 0,5 promile denne z dlžnej sumy 790,07 eur od 7.9.2010 do zaplatenia a poplatok z omeškania 0,5 promile z dlžnej sumy 441,82 eur od 7.7.2011 do zaplatenia a trovy konania v sume 79,- eur všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Okresný súd Bratislava V rozhodol na základe podaného návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť sumu 2.534,72 eur spolu s poplatkom z omeškania z úhrady jednotlivých dlžných nedoplatkov z vyúčtovania nákladov za plnenia spojené s užívaním družstevného bytu za obdobie rokov 2008, 2009 a 2010. V odôvodnení súd vychádzal zo zistenia, že odporca je nájomcom štvorizbového bytu č. XX na 7. poschodí bytového domu na Š. L. Č.. XX M. A., na základe nájomnej zmluvy o prenechaní družstevného bytu do užívania uzavretej dňa 20.11.1997. Navrhovateľ zaslal odporcovi vyúčtovanie nákladov za plnenia poskytované s užívaním a prevádzkou bytu za obdobie od 1.1.2008 do 31.12.2008 s nedoplatkom vo výške 1.164,79 eur, za obdobie od 1.1.2009 do 31.12.2009 s nedoplatkom 790,09 eur a za obdobie od 1.10.2010 do 31.12.2010 s nedoplatkom 441,82 eur. Odporca vyúčtovania, ktoré mu boli zaslané poštou na doporučenú zásielku s doručenkou v odbernej lehote neprevzal a boli vrátené navrhovateľovi dňa 30.6.2009, 22.8.2010 a 21.6.2011. Navrhovateľ považoval vyúčtovania za doručené podľa § 46 ods. 2 O.s.p. dňom ich vrátenia odosielateľovi. Okresný súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 26Ro 1238/2011-14 dňa 3.10.2011, ktorý si odporca osobne na adrese Š. XX M. A., prevzal dňa 15.12.2011 a proti ktorému podal odpor, v ktorom namietal premlčanie uplatneného nároku v celkovej sume 2.534,72 eur s príslušenstvom a tvrdil, že vo vyúčtovaní za rok 2008 je zahrnutý aj nedoplatok za rok 2007 vo výške 14.177,- Sk (470,60 eur). Odporca tiež namietal, že navrhovateľ nepredložil vyúčtovanie v zákonnej lehote do 31. mája, čo považoval za porušenie povinnosti navrhovateľa s dôsledkom neuznania nároku na poplatok za výkon správy. Okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k podanému návrhu a odporca dňa

16.1.2013 osobne na súde prevzal poučenie účastníka konania s výzvou na vyjadrenie sa k žalobnému návrhu a uznesenie, aby zaplatil súdny poplatok za odpor. Dňa 18.6.2013 odporca telefonicky oznámil, že sa nezúčastní pojednávania nariadeného na deň 26.6.2013 z dôvodu jeho pobytu v zahraničí. Dňa 18.7.2013 telefonicky odporca zisťoval obsah neprevzatej zásielky a bol mu zároveň oznámený nový termín pojednávania na deň 16.9.2013. Odporca sa tohto pojednávania, o ktorom mal vedomosť nezúčastnil, neuviedol dôvod neprítomnosti. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti a vo veci aj rozhodol.

Na základe skutkového stavu z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nájomný vzťah medzi účastníkmi konania bol založený nájomnou zmluvou uzavretou dňa 20.11.1997, na základe prevodu členských práv a povinností zo dňa 28.10.1997, ktorou navrhovateľ prenechal odporcovi, členovi družstva s členským číslom 3186, do užívania družstevný byt č. XX, 4-izbový na VII. poschodí v dome s. č. XXXX na Š. L. Y. Č. XX M. A.. Navrhovateľ vyúčtoval náklady za plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie roku 2008, 2009 a 2010, ktoré zasielal poštou odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou. Urobil tak dňa 29.5.2009, dňa 28.5.2010 a 27.5.2011, čo mal súd preukázané poštovou podacou pečiatkou (č.l. 7, 10 a 12 v súdnom spise). Porovnaním nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu v roku 2008 v sume 49.913,58 Sk a úhrad vykonaných odporcom v tomto kalendárnom roku v sume 29.000,- Sk platbami 8.000,- Sk dňa 14.4.2008, 7.000,- Sk dňa 10.6.2008, 7.000,- Sk dňa 26.9.2008 a 7.000,- Sk dňa 9.12.2008 mal súd preukázaný rozdiel - nedoplatok vo výške 20.913,58 Sk, v prepočte na euromenu 694,20 eur. Celkovo vyčíslený nedoplatok za rok 2008 v sume 39.248,58 Sk /1302,81 eur zahŕňal aj zostatok z vyúčtovania za rok 2007 v sume 14.177,- Sk/470,59 eur a poplatky z omeškania platenia mesačných preddavkov v celkovej sume 4.158,- Sk/138,02 eur. Navrhovateľ vyúčtovanie nákladov za rok 2008 zaslal odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou dňa 29.5.2009. Táto sa navrhovateľovi vrátila dňa 30.6.2009. Týmto dňom navrhovateľ považoval zásielku za doručenú postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p. a vyúčtovaním zistený nedoplatok za splatný dňom 15.7.2009 pri 15-dňovej lehote splatnosti nedoplatku počítanej odo dňa doručenia vyúčtovania. Porovnaním nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu v roku 2009 v sume 1.618,6144 eur a úhrad vykonaných odporcom v tomto kalendárnom roku v sume 828,54 eur platbami 348,54 eur dňa 7.1.2009, 130,- eur dňa 24.3.2009, 150,- eur dňa 3.8.2009 a 200,- eur dňa 9.9.2009, mal súd preukázaný rozdiel - nedoplatok vo výške 790,07 eur. Vyúčtovanie nákladov navrhovateľ zaslal odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou dňa 28.5.2010, ktorá sa navrhovateľovi vrátila neprevzatá dňa 22.8.2010. Týmto dňom navrhovateľ považoval zásielku za doručenú postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p. a vyúčtovaním zistený nedoplatok za splatný dňom 6.9.2010 pri 15-dňovej lehote splatnosti nedoplatku počítanej odo dňa doručenia vyúčtovania. Porovnaním nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu v roku 2010 v sume 1.630,4081 eur a úhrad vykonaných odporcom v tomto kalendárnom roku v sume 1.186,89 eur platbami 170,- eur dňa 15.2.2010, 150,- eur dňa 26.4.2010, 235,- eur dňa 4.6.2010, 200,- eur dňa 31.8.2010, 200,- eur dňa 22.10.2010 a 231,89 eur dňa 30.11.2010 mal súd preukázaný rozdiel - nedoplatok vo výške 443,52 eur. Vyúčtovanie nákladov navrhovateľ zaslal odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou dňa 27.5.2011, ktorá sa navrhovateľovi vrátila dňa 21.6.2011. Týmto dňom navrhovateľ považoval zásielku za doručenú postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p. a vyúčtovaním zistený nedoplatok za splatný dňom 6.7.2011 pri 15-dňovej lehote splatnosti nedoplatku počítanej odo dňa doručenia vyúčtovania. Navrhovateľ majetkové sankcie za omeškanie žiadal iba zo sumy 441,82 eur. Súd mal za preukázané, že odporcovi vznikla za obdobie trvania nájmu v roku 2008 povinnosť zaplatiť predpísané mesačné zálohové platby v celkovej sume 44.880,- Sk (1.489,7430 eur), v roku 2009 v sume 2.135,7601 eur, v roku 2010 v sume 1.685,8800 eur. Tieto preddavky však riadne a včas neplatil. Riadnym neplatením predpísaných mesačných úhrad s nájmom bytu spojených vznikol odporcovi za rok 2008, 2009 a 2010 nedoplatok v celkovej výške 1.927,79 eur (694,20 eur + 790,07 eur + 443,52 eur), na zaplatenie ktorého súd zaviazal. Z vyúčtovania nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetu nájmu za jednotlivé kalendárne roky mal súd preukázané skutočné náklady rozpočítané na predmet nájmu vymedzený v nájmovej zmluve ako aj úhrady, ktoré odporca v tom ktorom kalendárnom roku vykonal. Ich porovnaním zistil nedoplatky vo vyššie uvedenom rozsahu. Súd akceptoval obranu odporcu, pokiaľ namietal premlčanie nedoplatku tvoriaceho zostatok z vyúčtovania za rok 2007 v sume 14.177,- Sk, zahrnutého do nedoplatku z vyúčtovania za rok 2008. Nárok na nedoplatok evidovaný k 31.12.2007 v sume 14.177,- Sk (470,59 eur), uplatnený žalobou zo dňa 30.9.2011 s odkazom na ustanovenie § 100 a nasl., § 101 Občianskeho zákonníka súd zhodne s odporcom považoval za premlčaný. Preto s prihliadnutím na odporcom vznesenú námietku premlčania návrh v tejto časti ako premlčaný zamietol. Zamietol aj návrh v časti majetkových sankcií vyčíslených navrhovateľom v sume 4.158,- Sk (138,02 eur). Dôvodnosť tejto časti

žalovaného nároku navrhovateľ dôkazne nepreukázal, najmä pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku. S prihliadnutím na ustanovenie § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka okresný súd priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania. Nedoplatok zistený vyúčtovaním nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu bol splatný do 15 dní od doručenia vyúčtovania.

V prejednávanej veci súd považoval vyúčtovanie nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu doručené odporcovi dňom, kedy boli vrátené navrhovateľovi ako neprevzaté odporcom v zmysle ustanovenia § 46 ods. 2 O.s.p.

V prejednávanej veci okresný súd rozhodol v neprítomnosti odporcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že odporca si svojou opakovanou neprítomnosťou na pojednávaní odňal reálnu a efektívnu možnosť konať pred súdom, spočívajúcu v práve skutkovo, právne a dôkazne argumentovať prejednanú vec a ukrátil sa o možnosť vypočuť si, čo súd považuje vo veci za nesporné a ktoré skutočnosti má za preukázané v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázaný skutkový stav v súlade s tým, ako to tvrdil navrhovateľ v podanom návrhu v súlade s obsahom spisu a pri rozhodovaní prihliadal na námietku premlčania, ktorú odporca uplatnil. Preto pokiaľ si navrhovateľ žalobou doručenu súdu dňa 30.9.2011 uplatňoval nárok aj za nedoplatok 14.177,- Sk (470,59 eur) evidovaný k 31.12.2007, urobil tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal podľa miery úspechu nárok na náhradu trov spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku, keď zohľadnil 76 % mieru úspechu navrhovateľa oproti 24 % miere úspechu odporcu. Navrhovateľovi priznal náhradu v sume 79,- eur, čo predstavuje 52 % (76 % - 24 %) zo zaplateného súdneho poplatku 152,- eur.

Proti výroku rozsudku, ktorým súd uložil povinnosť odporcovi zaplatiť sumu 1.927,79 eur spolu s poplatkom z omeškania podal odvolanie odporca, ktorý namietal podľa § 205 písm. c/, d/, f/ O.s.p., že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci a tým aj nesprávne vo veci rozhodol a tiež namietal nesprávne právne posúdenie veci a žiadal rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že o vyúčtovanie sa viackrát u navrhovateľa informoval, ale navrhovateľ nemal záujem túto problematiku riešiť. Vyúčtovanie mu nebolo doručené, ale navrhovateľ sa mohol pokúsiť o náhradné doručenie, aby sa o predmetnej veci dozvedel. Poukázal na príslušné ustanovenia týkajúce sa doručovania s tým, že účinky doručenia nastávajú za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť písomnosť si v rámci plynutia lehoty vyzdvihnúť a tak predísť vzniku fikcie doručenia. Uviedol, že je zvláštne, že on si v poštovej schránke nenašiel žiadny oznam o doručení a uložení zásielky. Vzhľadom na tieto skutočnosti nenastali účinky doručenia a o návrhu na začatie konania a tiež aj o nedoplatkoch sa dozvedel až v roku 2011. Vzhľadom na uvedené, odporca nemal reálnu možnosť reagovať na nedostatky vo vyúčtovaní tak, ako ich uviedol navrhovateľ v podanom návrhu. Súhlasil s rozhodnutím súdu, pokiaľ ide o premlčanie sumy 14.177,- Sk a tiež so zamietnutím návrhu v tejto časti, ako aj návrhu v časti majetkových sankcií v sume 4.158,- Sk a preto proti tejto časti rozsudku odvolanie odporca nepodal. Odporca ďalej uviedol, že nesúhlasil so zistením súdu, že sa dostal do omeškania, pretože on plnil svoju povinnosť a platil platby včas a ešte aj s predstihom na účet navrhovateľa, ktorý mal vždy preukázané prostriedky podľa nájomnej zmluvy zo dňa 20.11.1997, preto nemá navrhovateľ nárok na úroky z omeškania za rok 2008, 2009 a 2010. Namietal, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy. Odporca okrem toho namietal, že navrhovateľ si nesplnil povinnosť predložiť správu najneskôr do 31.5. ako správca o svojej činnosti za predchádzajúci rok, navrhovateľ ako správca doteraz ju nedoručil. Rozhodnutie okresného súdu preto nepovažuje z uvedených dôvodov za správne a keďže navrhovateľ ho dôkazne nepreukázal, súd sa správne stotožnil s názorom odporcu o premlčanie sumy 14.177,- Sk a správne bola vznesená námietka premlčania a suma 4.158,- Sk nebola preukázaná a túto neuznal. Odporca okrem toho namietal, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože nemal možnosť sa zúčastniť pojednávania, pretože predvolanie mu zo zvláštnych okolností nedošlo. V čase pojednávania bol vážne chorý, bol práceneschopný a potvrdenie o práceneschopnosti nemal ako doručiť súdu, pretože by porušil príslušné predpisy, keď nemal možnosť predložiť práceneschopnosť súdu vzhľadom k tomu, že bol chorý. Tiež chcel predložiť na pojednávaní listiny o zaplatení, ktoré hodnoverne preukazujú platby v predstihu. Rozhodnutím súdu preto došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., odporca preto nemohol vzniesť námietky k zmätočnému vyúčtovaniu a k predmetným platbám.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1. júna 2014, túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. apríla 2015 podľa § 211 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania,

a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

Podľa § 686 ods. 1 OZ nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu

a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu.

Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

Podľa § 696 ods. 1 OZ spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované

s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis.

V danej veci okresný súd vychádzal nepochybne zo zistenia, že medzi účastníkmi konania bola dňa 20. 11. 1997 uzavretá Nájomná zmluva o prenechaní družstevného bytu do užívania podľa § 685 a § 686 Občianskeho zákonníka a Stanov A. F. W.. Nájomný vzťah medzi účastníkmi konania bol založený nájomnou zmluvou uzavretou dňa 20.11.1997, na základe prevodu členských práv a povinností zo dňa 28.10.1997, ktorou navrhovateľ prenechal odporcovi, členovi družstva s členským číslom 3186, do užívania družstevný byt č. XX, 4-izbový na VII. poschodí v dome súp.č. XXXX na Š.Y. L.. Y.. Č.. XX M. A.. Navrhovateľ vyúčtoval náklady za plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie roku 2008, 2009 a 2010, ktoré zasielal poštou odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou. Urobil tak dňa 29.5.2009, dňa 28.5.2010 a 27.5.2011, čo mal súd preukázané poštovou podacou pečiatkou (č.l. 7, 10 a 12 v súdnom spise). Porovnaním nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu v roku 2008 v sume 49 913,58 Sk a úhrad vykonaných odporcom v tomto kalendárnom roku v sume 29.000,- Sk platbami 8.000,- Sk dňa 14.4.2008, 7.000,- Sk dňa 10.6.2008, 7.000,- Sk dňa 26.9.2008 a 7.000,- Sk dňa 9.12.2008 mal súd preukázaný rozdiel - nedoplatok vo výške 20.913,58 Sk, v prepočte na euromenu 694,20 eur. Celkovo vyčíslený nedoplatok za rok 2008 v sume 39.248,58 Sk /1302,81 eur zahŕňal aj zostatok z vyúčtovania za rok 2007 v sume 14.177,- Sk/470,59 eur a poplatky z omeškania platenia mesačných preddavkov v celkovej sume 4.158,- Sk/138,02 eur. Navrhovateľ vyúčtovanie nákladov za rok 2008 zaslal odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou dňa 29.5.2009, ktorá sa navrhovateľovi vrátila

dňa 30.6.2009. Týmto dňom navrhovateľ považoval zásielku za doručenú postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p. a vyúčtovaním zistený nedoplatok za splatný dňom 15.7.2009 pri 15-dňovej lehote splatnosti nedoplatku počítanej odo dňa doručenia vyúčtovania. Porovnaním nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu v roku 2009 v sume 1.618,6144 eur a úhrad vykonaných odporcom v tomto kalendárnom roku v sume 828,54 eur platbami 348,54 eur dňa 7.1.2009, 130,- eur dňa 24.3.2009, 150,- eur dňa 3.8.2009 a 200,- eur dňa 9.9.2009, mal súd preukázaný rozdiel - nedoplatok vo výške 790,07 eur. Vyúčtovanie nákladov navrhovateľ zaslal odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou dňa 28.5.2010, ktorá sa navrhovateľovi vrátila neprevzatá dňa 22.8.2010. Týmto dňom navrhovateľ považoval zásielku za doručenú postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p. a vyúčtovaním zistený nedoplatok za splatný dňom 6.9.2010 pri 15-dňovej lehote splatnosti nedoplatku počítanej odo dňa doručenia vyúčtovania. Porovnaním nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu v roku 2010 v sume 1.630,4081 eur a úhrad vykonaných odporcom v tomto kalendárnom roku v sume 1.186,89 eur platbami 170,- eur dňa 15.2.2010, 150,- eur dňa 26.4.2010, 235,- eur dňa 4.6.2010, 200,- eur dňa 31.8.2010, 200,- eur dňa 22.10.2010 a 231,89 eur dňa 30.11.2010 mal súd preukázaný rozdiel - nedoplatok vo výške 443,52 eur. Vyúčtovanie nákladov navrhovateľ zaslal odporcovi ako doporučenú zásielku s doručenkou dňa 27.5.2011, ktorá sa navrhovateľovi vrátila dňa 21.6.2011. Týmto dňom navrhovateľ považoval zásielku za doručenú postupom podľa § 46 ods. 2 O.s.p. a vyúčtovaním zistený nedoplatok za splatný dňom 6.7.2011 pri 15-dňovej lehote splatnosti nedoplatku počítanej odo dňa doručenia vyúčtovania. Navrhovateľ majetkové sankcie za omeškanie žiadal iba zo sumy 441,82 eur.

Z uvedeného zistenia vyplýva, že odporcovi vznikla za obdobie trvania nájmu v roku 2008 povinnosť zaplatiť predpísané mesačné zálohové platby v celkovej sume 44.880,- Sk (1.489,7430 eur), v roku 2009 v sume 2.135,7601 eur, v roku 2010 v sume 1.685,8800 eur. Tieto preddavky však riadne a včas neplatil a riadnym neplatením predpísaných mesačných úhrad s nájmom bytu spojených vznikol odporcovi za rok 2008, 2009 a 2010 nedoplatok v celkovej výške 1.927,79 eur (694,20 eur + 790,07 eur + 443,52 eur).

Súd prvého stupňa správne rozhodol, keď odporcovi uložil povinnosť zaplatiť uvedenú dlžnú sumu. Skutočné náklady rozpočítané na predmet nájmu podľa nájomnej zmluvy a tiež aj úhrady, ktoré odporca v tom ktorom kalendárnom roku vykonal, vyplývajú z vyúčtovania nákladov za plnenia spojené s užívaním predmetu nájmu za jednotlivé kalendárne roky a ich porovnaním vznikli nedoplatky v uvedenom rozsahu. Súd akceptoval obranu odporcu, pokiaľ namietal premlčanie nedoplatku tvoriaceho zostatok z vyúčtovania za rok 2007 v sume 14.177,- Sk, zahrnutého do nedoplatku z vyúčtovania za rok 2008. Nárok na nedoplatok evidovaný k 31.12.2007 v sume 14.177,- Sk (470,59 eur), uplatnený žalobou zo dňa 30.9.2011 s odkazom na ustanovenie § 100 a nasl., § 101 Občianskeho zákonníka súd dôvodne považoval za premlčaný a preto s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu, návrh v tejto časti ako premlčaný zamietol a tiež aj návrh v časti majetkových sankcií vyčíslených navrhovateľom v sume 4.158,- Sk (138,02 eur). Dôvodnosť tejto časti žalovaného nároku navrhovateľ dôkazne nepreukázal, najmä pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku. S prihliadnutím na ustanovenie § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka okresný súd priznal navrhovateľovi aj poplatok z omeškania. Nedoplatok zistený vyúčtovaním nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu bol splatný do 15 dní od doručenia vyúčtovania a tak súd považoval vyúčtovanie nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu doručené odporcovi v zmysle § 46 ods. 2 O.s.p. dňom, kedy boli vrátené navrhovateľovi ako neprevzaté odporcom.

Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb (§ 1 O.s.p.).

Podľa § 46 ods. 1 O.s.p. adresátovi možno doručiť písomnosť v byte, v sídle (mieste podnikania), na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý.

Podľa § 46 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstaráť odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť

vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručení dňom, keď bola súdu vrátená, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa § 45 ods. 1 O.s.p. súd doručuje písomnosť sám alebo poštou. Súd môže doručiť písomnosť aj prostredníctvom súdneho exekútora, orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo spravodlivosti").

Podľa § 45 ods. 2 O.s.p. údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka") sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Inštitút doručovania je imanentnou súčasťou celého civilného procesu, jeho prostredníctvom realizuje súd doručovanie písomností, ktoré majú význam pre civilný proces, v konečnom dôsledku takto zabezpečuje subjektom práv/účastníkom konania plnú realizáciu práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Doručovanie ovplyvňuje skúmanie procesných podmienok konania, súd môže konať a rozhodovať len ak má preukázané, že účastník dostal písomnosť, ktorej znalosť je predpokladom ďalšieho postupu v konaní.

Ustanovenie § 46 O.s.p. určuje miesto, kde sa má vykonať doručenie fyzickým osobám (nie orgánom alebo právnickým osobám), neplatí však, ak sa má vykonať doručenie podľa osobitných predpisov (pozri § 45). Miestom doručenia bude spravidla bydlisko, resp. byt adresáta, jeho pracovisko, resp. miesto podnikania, alebo ktorékoľvek iné miesto, na ktorom bude adresát zastihnutý.

Z dôvodov hospodárnosti ustanovenie odseku 2 upravuje náhradné doručovanie písomností, ktoré nemusia byť doručené do vlastných rúk. Podmienkou náhradného doručenia v zmysle ustanovenia prvej vety odseku 2 je, že adresát sa zdržuje v mieste doručenia, hoci prípadne len prechodne, a niektorá iná dospelá osoba, ktorá býva v tom istom byte alebo dome, alebo je zamestnaná na tom istom pracovisku, je ochotná prevziať písomnosť a obstaráť jej odovzdanie. Ak sú splnené uvedené podmienky, pokladá sa také doručenie za riadne vykonané aj vtedy, keď fakticky písomnosť nebola adresátovi odovzdaná; za deň doručenia sa pokladá deň prevzatia inou osobou.

Náhradné doručenie uložením v zmysle druhej vety odseku 2 možno vykonať len po bezúspešnom pokuse o náhradné doručenie odovzdaním inej dospelaj osobe. Aj tu je podmienkou riadneho doručenia, aby sa adresát zdržiaval v mieste doručenia, preto treba, aby doručovateľ túto okolnosť vždy zisťoval. Ak by vyšlo najavo, že podmienka zdržiavania sa v mieste doručenia nebola splnená, doručenie uložením by bolo právne neúčinné; o uložení treba adresáta informovať (napr. oznámením v schránke na listy, pripevnením oznámenia na dvere bytu a pod.). V prípade uloženia zásielky na pošte alebo orgáne obce sa písomnosť, ktorú si adresát nevyzdvihol, považuje za doručení dňom, keď bola súdu vrátená, aj keď sa adresát o tom nedozvedel. To platí iba vtedy, ak sa adresát zdržiaval v mieste doručenia. Zásielka sa bude považovať za doručení dňom jej vrátenia súdu (nie dňom jej uloženia na pošte alebo orgáne obce). Tento deň bude na zásielke vyznačený pečiatkou v podateľni súdu.

Odporca v podanom odvolaní tiež namietal, že okresný súd v predmetnej veci rozhodol v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že odporca si svojou opakovanou neprítomnosťou na pojednávaní odňal reálnu a efektívnu možnosť konať pred súdom, spočívajúcu v práve skutkovo, právne a dôkazne argumentovať prejednávajúcu vec a ukrátil sa o možnosť vypočuť si, čo súd považuje vo veci za nesporné a ktoré skutočnosti má za preukázané v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p.

Odporca tak namietal, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom, keď nemal možnosť sa zúčastniť pojednávania, pretože predvolanie mu zo zvláštnych okolností nedošlo. V čase pojednávania bol vážne chorý, bol práceneschopný a potvrdenie o práceneschopnosti nemal ako doručiť súdu, pretože by porušil príslušné predpisy, keď nemal možnosť predložiť práceneschopnosť súdu vzhľadom k tomu, že bol chorý. Tiež chcel predložiť na pojednávaní listiny o zaplatení, ktoré hodnoverne preukazujú platby v

predstihu. Rozhodnutím súdu preto došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., odporca preto nemohol vzniesť námietky k zmätočnému vyúčtovaniu a k predmetným platbám.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný, procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu konania ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Odvolačný súd zastáva názor, že námietka odvolateľa, že zo strany súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom nebola dôvodná.

Odvolačný súd zároveň považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že okresný súd v predmetnej veci vydal platobný rozkaz č.k. 26Ro 1238/2011-14 dňa 3.10.2011, ktorý si odporca osobne na adrese Š. XX M. A. prevzal dňa 15.12.2011 a proti ktorému podal odpor, v ktorom namietal premlčanie uplatneného nároku v celkovej sume 2.534,72 eur s príslušenstvom a tvrdil, že vo vyúčtovaní za rok 2008 je zahrnutý aj nedoplatok za rok 2007 vo výške 14.177,- Sk (470,60 eur). Okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k podanému návrhu a odporca dňa 16.1.2013 osobne na súde prevzal poučenie účastníka konania s výzvou na vyjadrenie sa k žalobnému návrhu a uznesenie, aby zaplatil súdny poplatok za odpor. Dňa 18.6.2013 odporca telefonicky oznámil, že sa nezúčastní pojednávania nariadeného na deň 26.6.2013 z dôvodu jeho pobytu v zahraničí. Dňa 18.7.2013 telefonicky odporca zisťoval obsah neprevzatej zásielky a bol mu zároveň oznámený nový termín pojednávania na deň 16.9.2013. Odporca sa tohto pojednávania, o ktorom mal vedomosť nezúčastnil, neuviedol dôvod neprítomnosti. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti a vo veci aj rozhodol.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. (v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania) umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal (aj rozhodol) vec v neprítomnosti účastníka, za predpokladu, že účastník a/ bol na pojednávanie riadne predvolaný, b/ na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Prítom zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva povinnosť súdu poučiť účastníkov o možnosti pokračovať v konaní podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Každý účastník má právo, aby vec bola prerokovaná na súde v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom (článok 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Jednou zo základných zásad občianskeho súdneho konania je zásada ústnosti, podľa ktorej styk súdu s účastníkmi konania a inými osobami, ktoré majú aktívnu účasť na konaní, sa realizuje ústne.

Zásada ústnosti, ako zásada prejednacia v záujme dosiahnutia účelu sporového súdneho konania je upravené v ustanovení § 101 O.s.p., ktoré umožňuje súdu pokračovať v konaní, i keď sú účastníci nečinní a z vážneho dôvodu o odročenie pojednávania nepožiadali. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti zaručené Ústavou Slovenskej republiky treba chápať tak, aby súd umožnil účastníkovi uplatnenie jeho práv. Účastník konania môže svoje práva a povinnosti v občianskom súdnom konaní vykonávať sám alebo v zmysle § 24 O.s.p. prostredníctvom zvoleného zástupcu, ktorému pre konanie udelí plnú moc.

Odvolací súd zároveň považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že nie je povinnosťou súdu nahrádzať procesnú aktivitu účastníka konania, keď konanie v posudzovanej veci prebieha od roku 2011, avšak odporca sa nedostavil ani na jedno pojednávanie nariadené prvostupňovým súdom, pričom neúčast' na pojednávaniach v dňoch 26. 6. 2013 a 16.9. 2013 ospravedlnil iba telefonicky tvrdiac, že je v zahraničí, že má zdravotné problémy, resp., že je dočasne práceneschopný, avšak ani v jednom prípade svoju neprítomnosť neospravedlnil spôsobom, ktorý by mohol súd akceptovať, nakoľko nie je povinnosťou súdu vyhovieť akejkoľvek žiadosti o odročenie pojednávania.

K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvostupňového súdu odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ust. § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napr. § 133, § 134, § 135 O.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd má povinnosť dbať na tom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie rozsiahlym dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový záver súdu.

Okolnosti namietané odporcom v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s prezentovanou úvahou prvostupňového súdu v napadnutom rozhodnutí.

V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami a ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

Pokiaľ odporca v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V posudzovanom prípade s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie súdom prvého stupňa za správne.

Odporca svojim odvolaním napadol aj výrok prvostupňového rozhodnutia, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj poplatok z omeškania podľa výroku rozsudku súdu prvého stupňa.

Odporca nesúhlasil so zistením súdu, že sa dostal do omeškania, pretože on plnil svoju povinnosť a platil platby včas a ešte aj s predstihom na účet navrhovateľa, ktorý mal vždy preukázané prostriedky podľa nájomnej zmluvy zo dňa 20.11.1997, preto nemá navrhovateľ nárok na poplatok z omeškania za rok 2008, 2009 a 2010.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Jedným z právnych následkov omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu je teda i povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania, resp. poplatok z omeškania, ktoré sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Ide tu o objektívnu zodpovednosť dlžníka za tento stav, jeho zavinenie sa nevyžaduje.

Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania výslovne upravuje právny predpis, nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v danom prípade ust. § 4 tohto nariadenia.

Odporca sa s plnením svojho dlhu voči navrhovateľovi dostal do omeškania a preto mu v súlade s uvedeným výkladom vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj sankciu za nesplnenie povinnosti plniť riadne a včas, z dôvodu ktorého súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď navrhovateľovi priznal k žalovanej istine aj poplatok z omeškania, na zaplatenie ktorého zaviazal odporcu napadnutým rozsudkom.

Odvolací súd preto s poukazom na citované ustanovenia a za stavu, keď súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav a odporca v odvolaní neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvého stupňa v odôvodnení dôsledne vysporiadal, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi úspešnému v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a žiadne trovy z obsahu spisu ani nevyplývajú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.